

Van Moeten naar Willen

Soms wil je iets heel graag doen maar wordt het ongemerkt teveel een 'moeten'. Een grote valkuil voor mij! Zo ging het ontwikkelen en in de markt zetten van de nieuwe Art of Participatory Leadership training niet vanzelf. Ik werd steeds op de proef gesteld, zowel in mijzelf als in de samenwerking met mijn maatjes. Nu kijken we terug op een prachtige training met veel impact en deelnemers die precies datgene doen dat wij ze mee wilden geven, participatief leiderschap praktiseren en samen een sterke community vormen. Ergens voelde ik wel dat het klopte, dat we met de juiste dingen bezig waren. Daar wil ik meer op vertrouwen. Door mijn hart ook echt te volgen. Zodat het geen moeten wordt, maar ik gedreven en gedragen wordt door wat ik wil en waar ik in geloof!

Een manier om het hart te laten spreken in organisaties is door te vertragen. In de Art of Participatory Leadership training creëerden we een oase van rust en ruimte, weg van de waan van alledag en het heilige 'moeten'. Wat gebeurt er met je als je jezelf tijd gunt om stil te staan, te reflecteren op jezelf en waar je mee bezig bent, op wat er voor jou echt toe doet? Vanuit het hart verbonden de deelnemers zich als vanzelf met elkaar. Wat we herkenden bij elkaar is het verlangen om op een andere manier met elkaar om te gaan en ruimte te creëren voor wat mensen echt belangrijk vinden. We ervaren nu vooral veel 'moeten' in een dwingend systeem van het opleveren van resultaten en of het binnenhalen van omzet. Dat haalt niet het beste in ons naar boven en ook niet in de anderen waarmee wij samenwerken. Wat 'willen' we dan wel? Dat is voor ieder anders. Wat overeenkomt is een behoefte om iets zinvol bij te dragen, waarde te creëren voor mensen ten dienste van de maatschappij. Het geeft ons voldoening om het beste uit onszelf te halen op een manier waarbij ook het grotere geheel daar baat bij heeft. Door te doen waar je blij van wordt, sta je meer in je kracht, kun je je beter verbinden met anderen en zul je samen succesvoller zijn. Het gaat dus om een ander soort groei dan puur financiële of economische groei. Wat we willen is het nastreven van een vorm van menselijke groei, van onszelf en de groepen waar we deel van uitmaken. Om samen meerwaarde te creëren voor het hele systeem inclusief iedereen die daar deel van uitmaakt.

Hoe creëer je deze rust en ruimte nu IN de waan van alledag? Het vraagt moed om tijd te nemen voor jezelf. Om stil te staan bij wat belangrijk voor je is en wat je nodig hebt. Om te reflecteren op jezelf en hoe het gaat. Om aandacht te geven aan anderen, te investeren in relaties. Het helpt om dat uit te spreken en daar afspraken over te maken. De deelnemers van onze training hebben een mooie vorm gevonden om elkaar hierbij te helpen. Online delen we onze dagelijkse ervaringen en vragen in onze besloten community. Periodiek ontmoeten we elkaar om te delen waar we mee bezig zijn en hoe we omgaan met het toepassen van het nieuwe gedachtegoed en de principes. We ontdekken dat we al veranderd zijn en ongemerkt anders kijken en in relatie zijn met mensen. Het onbewuste wordt bewust gemaakt. Dan blijkt dat er enorme transformaties aan de gang zijn door ogenschijnlijk kleine veranderingen in houding, woordgebruik of simpelweg het zijn. Dat is prachtig om te zien en hoopgevend. Vanuit deze behoefte is een mooie community aan het ontstaan, die elkaar versterkt in ieders groei en ontwikkeling. Waarin mensen niet moeten maar willen. Daarmee leveren we een bijdrage aan het menselijker maken van de contexten waarin wij leven en werken. Daar ben ik ongelooflijk dankbaar voor en ook een beetje trots op!

Sandra Gevaert

www.qyo.nl

<http://artofparticipatoryleadership.org>